

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 3265

Doknr.
581172

Dato
28-06-2018

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 6. juni 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 483 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Rosenkrantz-Theil (S).

Spørgsmål nr. 483:

"Vil ministeren kommentere debatindlægges af Sarah Thuesen "Børn lever med vold i årevis, når forvaltningen skyder genvej" bragt i Information den 23. maj 2018, herunder udsagnet om, at servicelovens § 11 også benyttes af kommunerne til komplekse problemstillinger, jf. eksemplet i indlægget med de tre voldsramte børn, fordi kommunerne pga. en eksplosiv stigning i antallet af underretninger om børn og unge de senere år, ikke har tilstrækkelig med medarbejdere til at behandle de mange underretningssager på forsvarlig vis?"

Spørgsmålet stilles på baggrund af åbent samråd om underretninger om børn afholdt den 31. maj 2018 (besvarelse af samrådsspørgsmål N)."

Svar:

Servicelovens § 11 fik sin nuværende form med Forebyggelsespakken i 2014 og var et af flere initiativer til at styrke den tidlige indsats over for udsatte børn og unge. Formålet var, at kommunerne herefter fik mulighed for at yde hjælp og iværksætte hurtige og fleksible tiltag ved afgrænsede problemstillinger, som ikke kræver en forudgående børnefaglig undersøgelse. Det omfatter bl.a. rådgivning til børn, der er vokset op i hjem med misbrug, familierådgivning, psykologbehandling eller andre indsatser, der har til formål at forebygge, at et barns problemer udvikler sig og vil kræve en mere omfattende indsats.

Af hensyn til at sikre en enkel og smidig sagsgang blev det samtidig besluttet ikke at indføre dokumentationskrav for kommunernes anvendelse af § 11. Det betyder, at den eksisterende statistik ikke giver et dækkende billede af kommunernes støtte til børn og unge og deres familier som en del af den tidlige og forebyggende indsats.

Formålet med den forebyggende indsats er at tage hånd om begyndende vanskeligheder og/eller at rette op på en skæv udvikling hos et barn, en ung eller i en familie, så problemerne ikke vokser sig unødigt store og svære at håndtere. Målgruppen for forebyggende indsatser efter servicelovens § 11 er således børn, unge og deres familier, der ikke har så komplekse problemer, at der er behov for særlige foranstaltninger efter servicelovens kapitel 11.

Jeg skal imidlertid understrege, at kommunernes mulighed for at yde støtte efter servicelovens § 11 ikke ændrer på betingelserne for, hvornår kommunen har pligt til at gennemføre en børnefaglig undersøgelse efter servicelovens § 50.

Hvis barnet eller den unge således falder uden for målgruppen for servicelovens § 11, fx fordi barnet eller den unge har tungere eller mere komplekse problemer, så har kommunen pligt til at iværksætte en børnefaglig undersøgelse af barnets eller den unges forhold. Undersøgelsen har til formål at afdække barnets og familiens ressourcer såvel som problemer og skal munde ud i en begrundet stillingtagen til, hvorvidt der skal iværksættes foranstaltninger, der kan støtte barnet eller den unge, og i bekræftende fald af hvilken art disse bør være.

Den omtalte kronik påpeger en væsentlig og bekymrende problemstilling, og jeg vil gerne understrege, at det ikke er i overensstemmelse med lovgivningen, hvis kommunerne benytter servicelovens § 11 i sager om groft omsorgssvigt. Det gælder fx tilfælde, hvor et barn eller en ung har været udsat for overgreb, og hvor det er helt åbenlyst, at en indsats efter § 11 ikke er tilstrækkelig. Det er derudover ikke sagligt, hvis kommunernes brug af § 11 begrundes med ressourcehensyn.

I forlængelse heraf mener jeg, at det er vigtigt, at vi har mulighed for at følge med i kommunernes anvendelse af § 11. Derfor har jeg foreslået, at det fremover skal være obligatorisk for kommunerne at indberette tildeling af støtte efter § 11 til statistikken, så vi får et mere retvisende datagrundlag på området. Derudover har jeg foreslået en ny model for løbende at følge med i kommunernes praksis og kvaliteten i kommunernes sagsbehandling. Jeg skal i den forbindelse henvise til min samtidige besvarelse af SOU alm. del spørgsmål 482.

Med venlig hilsen
Mai Mercado